Operació Centinela: Enfrontant la Quimera

By litlab with ChatGPT

Capítol 1

Retumbó la alarma de l'edifici insospitat i trist que era el quartel general d'Operacions Especials. Alex Vega, dret amb la seva rígida postura militar, mirava amb preocupació l'enorme pantalla que ocupava tota una pared. En pantalla, milers de puntets parpellejants mostraven la ubicació de cada satèl·lit que formava part de la xarxa Centinela. Alex esbiaixà la mirada a l'aeroport, a menys de cinquanta metres del quartel general, on un avió de transport militar C-130 Hercules acabava d'arribar. Mai no s'acostumava a aquell so retumbant que feia vibrar les finestres.

La xarxa Centinela, un sistema avançat de satèl·lits de vigilància global, era l'última línia de defensa del món. Monitoritzava tots els moviments de qualsevol força armada o organització terrorista i, en teoria, era invulnerable. En teoria. Ara prenien el control de la xarxa, controlaven el món.

Andreu Llull, un dels seus superiors i el cap del departament de ciberseguretat de la intel·ligència, entrà a la sala, palplant palejant per l'enormitat del problema."

-Quimera", murmurà Llull. "Ja hauria de saber que no podria ser ningú més."

Quimera, el grup terrorista més perillós de la història de la humanitat. Mai anaven a per objectius convencionals. Sempre preferien la subtilesa, la desestabilització silenciosa de governs i economies. I eren increïblement bons en això.

Amb els satèl·lits de Centinela, no tenien límits.

-Bona tarda, Sr. Vega," saludà Llull amb un somriure trist. "Em temo que tenim una treballada."

Era un home gran, amb la pell enfonsada i ulls cansats. Però mai perdre el sentit de l'humor, encara que el món es desplomés al seu voltant.

Alex somrigué de tornada, tot i que no se sentia gens feliç.

-Tinc alguna idea de qui pot ser darrere tot això?", preguntà amb curiositat.

Llull assentí.

- Sí, i tinc por que també la tindràs aviat. Joaquim Noguera."

Alex es quedà sense alè. Joaquim Noguera. El seu antic amic í intímc associat, un expert mundial en ciberseguretat i tàctiques de infiltració. Una vegada foren com germans, però ara estaven en costats oposats de la guerra.

Un remolí d'emocions revifa en l'interior d'Alex: tristesa, ràbia, culpa... podia haver fet més per ajudar a Joaquim? Més encara, podia haver intervingut abans que caigués en el llavi de la llei i es convertís en l'amenaça que era ara?

-La teva missió és senzilla," continuà Llull, tornant a l'objectiu principal de la reunió. "Has de recuperar el sistema Centinela."

Alex rié, però era una riallada amarga i una mica desesperada. Senzilla. Clar. Només cal que es enfrenti al grup terrorista més sofisticat del món, penetrar en la seva fortalesa, derrotar als seus millors guerrers i, en el camí, derrotar o convèncer al seu antic amic que es passi al seu costat. Senzill, de fet.

Però Alex era un combatent. No abandonaria. Si els enemics utilitzaven les seves habilitats de ciberseguretat contra ell, les usaria contra ells.

Amb Llull es discutiren els plans per a l'operació Centinela. Es parlà de les forces de Quimera, es jugà amb diversos escenaris i es delineà un

pla d'atac pel próxim dia. Alex es despertaria a l'alba, es recordaria de qui era, per què lluitava i aniria a la guerra.

Perquè així es fa front a una quimera. Amb determinació, amb valentia, amb tota l'habilitat de qui es sent empès sense escapatòria a un racó, sense alternativa més que lluitar. En el capítol que ve seguirà, veurem a Alex enfrontar-se a la missió més desafiadora de la seva vida. Arribarà l'operació Centinela. Què acabarà vençant: el deure, l'amistat o la fi de la pau tal com la coneixem? Només el temps dirà.